

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 574

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 august 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 640 din 28 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2-3	911.	— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 745/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Reabilitare DN 17 între km 91+000 și km 116+000 din cadrul etapei a IV-a de reabilitare a drumurilor naționale pe teritoriul comunei Tiha Bârgăului din județul Bistrița-Năsăud”
Decizia nr. 659 din 4 iulie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi	3-5	927.	— Hotărâre pentru aprobarea unor măsuri în vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
35. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	5-7		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI
			Hotărârea din 7 aprilie 2005 în Cauza Dagne și alții împotriva României

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 640**

din 28 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Alfred Kuliner, Iudita Iliuț, Miriam Klein, Norbert Kuliner și Ester Iudith Elias în Dosarul nr. 16.882/55/2006 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 231D/2007 și nr. 232D/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 175D/2007, nr. 231D/2007 și nr. 232D/2007 care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 231D/2007 și nr. 232D/2007 la Dosarul nr. 175D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 ianuarie 2007 și din 7 februarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 16.882/55/2006, nr. 16.896/55/2006 și nr. 16.893/55/2006, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.**

Excepția a fost ridicată de Alfred Kuliner, Iudita Iliuț, Miriam Klein, Norbert Kuliner și Ester Iudith Elias.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 30 din Legea nr. 1/2000 contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât exclud din categoria persoanelor îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate, potrivit legilor fondului funciar, cetățenii străini, moștenitori ai titularului dreptului de

proprietate. Este invocată și încălcarea art. 57 din Legea fundamentală, fără ca autorul excepției să argumenteze în ce constă această încălcare.

Judecătoria Arad, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 175D/2007, consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât soluția adoptată de legiuitor corespunde unei opțiuni ce ține de competența acestuia. În dosarele nr. 231D/2007 și nr. 232D/2007, își exprimă opinia în sensul neconstituționalității prevederilor de lege criticate. În acest sens, arată că, interpretând prevederile art. 30 din Legea nr. 1/2000, așa cum au fost modificate de Legea nr. 247/2005, rezultă că reconstituirea dreptului de proprietate s-ar putea realiza numai pentru cetățenii români, cetățenii străini în calitate de persoane îndreptățite sau moștenitorii legali ai acestora neputând beneficia de reconstituirea dreptului de proprietate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că principiul constituțional al dreptului de proprietate privată protejează dreptul de proprietate existent în patrimoniul titularului său, iar nu vocația la dobândirea acestui drept.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Totodată, arată că de fapt, în speță, este pus în discuție modul de interpretare și aplicare a legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000. Acest text a fost modificat prin art. I pct. 35 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următoarea redactare: „În aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea

nr. 169/1997, precum și a prezentei legi, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății în mod egal, indiferent de titular, și art. 57 referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților.

Excepția a fost ridicată într-un proces în care autorii excepției au contestat hotărârea Comisiei județene Arad pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, prin care le-a fost respinsă cererea de reconstituire, pe motiv că aceștia nu au calitatea de cetățeni români.

În speță, autorii excepției sunt moștenitorii titularului dreptului de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Textul de lege criticat, cuprins în capitolul IV „Dispoziții finale și tranzitorii” al Legii nr. 1/2000, dispune că în aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 169/1997, precum și ale Legii nr. 1/2000, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că în analiza acestui text trebuie avut în vedere scopul Legii nr. 1/2000, anume acela de reconstituire a dreptului de proprietate în favoarea persoanelor fizice și persoanelor juridice care au formulat cereri în termen legal. Totodată, aceste prevederi de lege trebuie coroborate cu prevederile art. 3 alin. (5) din lege, potrivit cărora „Prin proprietar deposedat, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana titulară a dreptului de proprietate în momentul deposedării”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Alfred Kuliner, Iudita Iliuț, Miriam Klein, Norbert Kuliner și Ester Iudith Elias în dosarele nr. 16.882/55/2006, nr. 16.896/55/2006 și nr. 16.893/55/2006 ale Judecătorei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 659

din 4 iulie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2)
din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală,
precum și pentru modificarea altor legi**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător

Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Gheorghe Ion Dabela în Dosarul nr. 120/2006 al Curții Militare de Apel.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 iunie 2007 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a admis cererea de amânare a pronunțării, formulată de apărătorul autorului excepției, în vederea depunerii de concluzii scrise, și a dispus amânarea pronunțării la data de 4 iulie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 120/2006, **Curtea Militară de Apel a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. III pct. 3 teza întâi” din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Ion Dabela într-o cauză în care s-a solicitat declinarea competenței materiale și după calitatea persoanei a Curții Militare de Apel în favoarea Curții de Apel București, în considerarea celor decise de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maszni contra României* (2006).

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 20 alin. (2) și art. 21 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Cauza *Maszni contra României* (2006).

Curtea Militară de Apel apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, prin dispozițiile tranzitorii din Legea nr. 356/2006, legiuitorul, evaluând impactul unei eventuale trimeri a cauzelor cercetate sau judecate de parchetele sau instanțele militare la parchetele sau instanțele civile, a considerat că trebuie aplicat cu prioritate principiul soluționării cauzei într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că autorul excepției invocă în susținerea acesteia Cauza *Maszni contra României* (2006) prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ca urmare, Legea nr. 54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare a fost abrogată prin adoptarea Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,

precum și unele măsuri adiacente, care a modificat și completat și dispozițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Astfel, în reglementarea actuală instanțele militare se supun, alături de celelalte instanțe judecătorești, aceleiași reguli constituționale de unicitate, imparțialitate și egalitate pentru toți, fără discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum rezultă din motivarea acesteia, prevederile art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Cauzele aflate în curs de urmărire penală sau de judecată la parchetele ori instanțele militare la data intrării în vigoare a prezentei legi, date în competența parchetelor sau instanțelor civile, vor continua să fie urmărite ori judecate de parchetele sau instanțele militare.”*

Prevederile legale criticate sunt considerate a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 alin. (2), privind prioritatea reglementărilor internaționale referitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, în raport cu reglementările interne, în situația neconcordanței dintre acestea, și în art. 21 alin. (2), potrivit căruia nicio lege nu poate îngreuna accesul liber la justiție, precum și în art. 6 paragraful 1, referitor la dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007*) a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.

Curtea observă că, la momentul pronunțării prezentei decizii, decizia menționată mai sus nu fusese încă publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

În cauză sunt însă aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care prevăd că *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*. Sub acest aspect, împrejurarea că decizia anterioară nu fusese încă publicată până la momentul pronunțării prezentei decizii nu are relevanță față de Curte, soluția prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi fiindu-i opozabilă.

*) Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Gheorghe Ion Dabela în Dosarul nr. 120/2006 al Curții Militare de Apel.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 iulie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.3 din Legea nr. 266/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 16 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (3) și (4) ale articolului 2¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care terenurile prevăzute la alin. (1) sunt în proprietatea publică ori privată a statului, acestea se transmit fără plată în proprietatea publică sau, după caz, în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate și în administrarea consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv al municipiului București și ale sectoarelor municipiului București, sau, după caz, în administrarea consiliilor județene, în conformitate cu legislația în vigoare. Agenția Națională pentru Locuințe își păstrează folosința gratuită a terenurilor pe perioada realizării investițiilor.

(4) Pe terenurile aflate în proprietatea publică ori privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, utilitățile și dotările tehnico-edilitare se realizează prin obiective de investiții promovate de consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv al municipiului București și ale sectoarelor municipiului București, potrivit legii și în corelare cu programele de construcții de locuințe.”

2. La articolul 6 alineatul (1), după litera a¹) se introduce o nouă literă, litera a²), cu următorul cuprins:

„a²) sume încasate din vânzarea locuințelor pentru tineri, construite prin programele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c), care

se virează în contul Agenției Naționale pentru Locuințe deschis la Trezoreria Statului și se utilizează pentru dezvoltarea fondului de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, în cadrul acestor programe. Aceste sume reprezintă fonduri publice și vor fi administrate potrivit legislației privind finanțele publice;”.

3. Alineatul (1¹) al articolului 6¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) La fundamentarea alocațiilor bugetare necesare anual se va avea în vedere utilizarea resurselor disponibile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a¹), a²) și f).”

4. Alineatele (2) și (3) ale articolului 6² se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Locuințele pentru tineri destinate închirierii, realizate în condițiile prezentei legi, fac obiectul proprietății private a statului și sunt administrate, în conformitate cu prevederile legale în materie aflate în vigoare, de autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate. Pentru celelalte locuințe care se realizează prin programele de investiții prevăzute la art. 6¹ alin. (4), regimul juridic și modul de repartizare sunt prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de agenție conform prevederilor art. 6¹ alin. (4), se face după criterii stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor,

pe baza unor criterii-cadru de acces la locuințe și, respectiv, a unor criterii-cadru de prioritate în repartizarea locuințelor aprobate prin hotărâre a Guvernului. În baza unor propuneri temeinic justificate, pot fi adaptate la situații concrete existente pe plan local numai criteriile-cadru de acces la locuințe și numai din punctul de vedere al cuprinderii teritoriale.”

5. Alineatul (4) al articolului 6² se abrogă.

6. După articolul 6² se introduc două noi articole, articolele 6³ și 6⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 6³. — (1) Locuințele pentru tineri destinate închirierii, repartizate în condițiile art. 6² alin. (3), se pot vinde titularilor contractelor de închiriere, numai la solicitarea acestora, după expirarea perioadei contractuale de 5 ani prevăzută la art. 6² alin. (3)¹), fără a fi condiționată de vârsta solicitantului.

(2) Vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (1) se face conform prevederilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi, cu respectarea următoarelor condiții obligatorii:

a) prețul locuinței se achită integral la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, din sursele proprii ale beneficiarului și/sau din credite contractate de acesta de la instituții financiare autorizate;

b) titularul contractului de închiriere și membrii familiei acestuia — soț/soție, copii și/sau alte persoane aflate în întreținerea acestuia — pot beneficia o singură dată de cumpărarea unei locuințe pentru tineri destinate închirierii;

c) titularul contractului de închiriere și membrii familiei acestuia — soț/soție, copii și/sau alte persoane aflate în întreținerea acestuia — să nu dețină o altă locuință în proprietate, inclusiv casă de vacanță;

d) valoarea locuinței se stabilește de autoritățile administrației publice locale sau de operatorii economici în a căror administrare se află imobilele respective, potrivit legii, în baza evaluării realizate de către o persoană fizică sau juridică autorizată, selecționată de unitatea de administrare potrivit prevederilor legale privind achizițiile publice, dar nu mai mică decât prețul de inventar actualizat. La evaluare nu va fi luat în considerare plusul de valoare adus locuinței prin lucrări efectuate de către chiriaș pe cheltuială proprie, cu respectarea prevederilor legale. Pentru acoperirea cheltuielilor de evidență și vânzare, unitățile prin care se efectuează, potrivit legii, vânzarea beneficiază de un comision de până la 1% din valoarea locuinței, comision care se include în prețul locuinței;

e) în cazul clădirilor dotate cu centrale termice proprii, valoarea acestora se cuprinde în prețul locuințelor. Centralele termice rămân în administrarea consiliilor locale până la vânzarea a jumătate plus unu din numărul locuințelor pe care le deservesc;

f) vânzarea locuinței se va face la valoarea stabilită în urma evaluării, dar nu mai mică decât valoarea de circulație stabilită prin expertizele camerelor notarilor publici;

g) locuințele nu pot fi înstrăinate de proprietari prin acte între vii pe o perioadă de 5 ani de la data dobândirii acestora, condiție suspensivă a dreptului de a dispune de proprietate, care se va consemna la înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară în condițiile legii;

h) venitul mediu pe membru de familie la data vânzării al titularului contractului de închiriere a locuinței să nu depășească cu 100% salariul mediu brut pe economie.

(3) Sumele obținute din vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (1), după reținerea comisionului prevăzut la alin. (2) lit. d), se utilizează numai pentru finanțarea construcției de locuințe și se virează de autoritățile administrației publice locale și, respectiv, operatorii economici în a căror administrare se află imobilele respective, prin bugetul local, Agenției Naționale pentru Locuințe pentru finanțarea programului de locuințe pentru

tineri. Agenția Națională pentru Locuințe, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale, va ține evidența sumelor rezultate din vânzare și încasate.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația să inițieze procedurile legale pentru înființarea asociațiilor de proprietari în clădirile de locuit pe care le administrează și în care sunt situate locuințe pentru tineri destinate închirierii, după vânzarea către chiriași a 3 unități locative din clădire.

(5) Agenția Națională pentru Locuințe va asigura monitorizarea și va ține evidența terenurilor și a locuințelor construite pe acestea și transmise în administrarea autorităților administrației publice locale, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 6⁴. — Contractele de închiriere, contractele de vânzare-cumpărare, precum și orice alte acte încheiate cu încălcarea dispozițiilor art. 6² alin. (3) și ale art. 6³ sunt lovite de nulitate absolută. Depistarea acestor cazuri și sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității și restabilirea situației anterioare se fac prin grija prefectilor.”

7. După articolul 24¹ se introduc 6 noi articole, articolele 24²—24⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 24². — (1) La solicitarea autorităților administrației publice centrale din învățământ sau sănătate, Agenția Națională pentru Locuințe poate promova, în cadrul programelor de construcții de locuințe pentru tineri destinate închirierii, prevăzute la art. 6¹ alin. (4), obiective de investiții publice în construcția de locuințe destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din aceste domenii de activitate.

(2) Necesitatea și oportunitatea realizării construcțiilor de locuințe pentru tineri destinate închirierii, prevăzute la alin. (1), vor fi stabilite prin studii de fezabilitate promovate și aprobate de autoritățile administrației publice centrale interesate, studii care vor fi transmise Agenției Naționale pentru Locuințe. Studiile de fezabilitate se finanțează din surse prevăzute cu această destinație în bugetele proprii ale autorităților administrației publice centrale interesate sau din alte surse legal constituite.

(3) În elaborarea studiilor de fezabilitate prevăzute la alin. (2) se vor avea în vedere soluții arhitecturale model pentru realizarea locuințelor care se realizează prin grija Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor și pot fi puse la dispoziția solicitanților de către Agenția Națională pentru Locuințe.

(4) Pentru realizarea de locuințe destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din învățământ sau sănătate, autoritățile administrației publice centrale interesate răspund de punerea la dispoziție a terenurilor în condițiile prevăzute la art. 2¹ alin. (1). Terenurile care nu sunt în proprietatea publică a statului se pot pune la dispoziție în condițiile schimbării, în prealabil și în mod corespunzător, a regimului juridic al proprietății asupra acestora, prin trecerea lor, potrivit legii organice, în domeniul public al statului și în administrarea autorităților administrației publice centrale respective sau, după caz, în administrarea unor instituții aflate în subordinea ori sub coordonarea acestor autorități, în condițiile legii.

Art. 24³. — (1) Pentru realizarea construcțiilor de locuințe pentru tineri destinate închirierii, prevăzute la art. 24², Agenția Națională pentru Locuințe va achiziționa studii de fezabilitate, care vor fi supuse aprobării potrivit legii.

(2) Finanțarea studiilor prevăzute la alin. (1) se asigură din alocații de la bugetul de stat, prevăzute cu această destinație prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, aprobat în condițiile legii.

Art. 24⁴. — (1) Locuințele pentru tineri destinate închirierii, realizate în condițiile art. 24², prin excepție de la prevederile art. 6² alin. (2), fac obiectul exclusiv al proprietății publice și nu pot fi înstrăinate.

(2) Închirierea locuințelor prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea prevederilor art. 6² alin. (3)¹) și (3²).

Art. 245. — (1) Repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de Agenția Națională pentru Locuințe conform prevederilor art. 24²—24⁴, se face după criteriile stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice centrale din învățământ sau sănătate, după caz, care preiau în administrare respectivele locuințe, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, potrivit prevederilor art. 6² alin. (3).

(2) Pentru stabilirea priorității în repartizarea locuințelor destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din învățământ sau sănătate, conform alin. (1) se pot adopta criterii specifice, în suplimentarea celor prevăzute de criteriile-cadru.

Art. 246. — Contractele de închiriere, contractele de vânzare-cumpărare, precum și orice alte acte încheiate cu încălcarea dispozițiilor art. 24⁴ și 24⁵ sunt lovite de nulitate absolută. Depistarea acestor cazuri și sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității și restabilirea situației anterioare se fac prin grija ministerelor care coordonează activitățile din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății.

Art. 247. — (1) La solicitarea instituțiilor din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, a altor instituții din administrația publică centrală, a autorităților administrației publice locale, precum și a unor persoane juridice cu capital privat, Agenția Națională pentru Locuințe poate dezvolta programe de construcții de locuințe proprietate privată prin credit ipotecar, destinate în mod exclusiv personalului acestora, prin convenții încheiate cu aceștia.

(2) Necesitatea și oportunitatea realizării construcțiilor de locuințe prevăzute la alin. (1) vor fi stabilite prin studii de fezabilitate promovate și aprobate de instituțiile și/sau autoritățile administrației publice centrale sau locale interesate, precum și de persoanele juridice cu capital privat, studii care vor fi transmise Agenției Naționale pentru Locuințe. Studiile de fezabilitate se finanțează din surse prevăzute cu această destinație în bugetele proprii ale instituțiilor și/sau ale autorităților administrației publice centrale sau locale interesate și, după caz, din bugetele persoanelor juridice cu capital privat.

(3) În elaborarea studiilor de fezabilitate prevăzute la alin. (2) se vor avea în vedere soluții arhitecturale model pentru realizarea locuințelor, care pot fi puse la dispoziția solicitanților de către Agenția Națională pentru Locuințe sau, după caz, asigurarea proiectelor tehnice și detaliilor de execuție de către solicitanți, sub rezerva avizării acestora în Consiliul tehnico-economic al agenției. Proiectantul general al lucrărilor va susține avizarea studiilor de fezabilitate și, după caz, a proiectelor tehnice și detaliilor de execuție în Consiliul tehnico-economic al Agenției Naționale pentru Locuințe.

(4) Pentru realizarea de locuințe prevăzute la alin. (1) solicitanții răspund de punerea la dispoziție a terenurilor în condițiile prevăzute de art. 2¹.

(5) Analiza solicitărilor de construcții de locuințe proprietate personală prin credit ipotecar prevăzute la alin. (1) se face de Agenția Națională pentru Locuințe pe baza cererilor, a datelor și a informațiilor aflate în evidența solicitanților. În acest scop va

stabilii, prin convenția încheiată cu instituțiile și/sau cu autoritățile administrației publice, respectiv cu persoanele juridice cu capital privat, modalitatea de primire a solicitărilor și actele justificative necesare.”

Art. II. — (1) Locuințele pentru tineri destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările și completările ulterioare, care au fost recepționate și înregistrate ca mijloace fixe aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe — cu excepția celor construite și destinate în mod exclusiv închirierii tinerilor specialiști din învățământ sau sănătate — trec, în condițiile legii organice, în proprietatea privată a statului și rămân în administrarea consiliilor locale din raza administrativ-teritorială în care își exercită autoritatea.

(2) Locuințele construite și destinate în mod exclusiv închirierii tinerilor specialiști din învățământ sau sănătate prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998, cu modificările și completările ulterioare, care au fost recepționate și înregistrate ca mijloace fixe aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, precum și terenul aferent acestora, după caz, trec, în condițiile legii organice, în proprietatea publică a statului și în administrarea autorităților administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății, sau în administrarea unor unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestor autorități, potrivit legii.

(3) Locuințele pentru tineri destinate închirierii, aflate în curs de execuție prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998, cu modificările și completările ulterioare, care nu au fost recepționate și nu au fost înregistrate ca mijloace fixe până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, urmează regimul juridic prevăzut în Legea nr. 152/1998, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță. Reglementarea regimului juridic al terenurilor aferente locuințelor se va realiza în mod corespunzător, potrivit legii.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor actualiza Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 16 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. V. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 745/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Reabilitare DN 17 între km 91+000 și km 116+000 din cadrul etapei a IV-a de reabilitare a drumurilor naționale pe teritoriul comunei Tiha Bârgăului din județul Bistrița-Năsăud”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 745/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Reabilitare DN 17 între km 91+000 și km 116+000 din cadrul etapei a IV-a de reabilitare a drumurilor naționale pe teritoriul comunei Tiha Bârgăului din județul Bistrița-Năsăud”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 22 iulie 2005, se completează cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării „Reabilitare DN 17 între km 91+000 și km 116+000 din cadrul etapei a IV-a de reabilitare a drumurilor naționale pe teritoriul comunei Tiha Bârgăului din județul Bistrița-Năsăud” cu suma globală estimată de 516 mii lei alocată prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita prevederilor anuale

aprobate cu destinația contribuția Guvernului României la împrumutul acordat de Banca Europeană de Investiții prin Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții și Administrația Națională a Drumurilor din România (AND) pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a drumurilor, etapa a IV-a, semnat la București la 6 noiembrie 2000, ratificat prin Legea nr. 527/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 octombrie 2001.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă imobilelor cuprinse în anexa la prezenta hotărâre.

Art. III. — Persoanele fizice/juridice prevăzute în anexa la prezenta hotărâre vor depune cererile pentru plata justei despăgubiri în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 7 august 2007.
Nr. 911.

ANEXĂ

Tabelul cu imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Reabilitare DN 17 între km 91+000 și km 116+000 din cadrul etapei a IV-a de reabilitare a drumurilor naționale pe teritoriul comunei Tiha Bârgăului din județul Bistrița-Năsăud”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcției — m ² —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — m ² —	Suprafața rezultată din măsurători — m ² —		
1	2	3	4	5	6	7	8
150	Bistrița-Năsăud	Tiha Bârgăului	460	301	301	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
151		Tiha Bârgăului	459	63	63	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
152		Tiha Bârgăului	458	259	259	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
153		Tiha Bârgăului	457	18	18	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului

1	2	3	4	5	6	7	8
154	Bistrița-Năsăud	Mureșenii Bârgăului	1.796/1/1	100	100	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
155		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/1	223	223	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
156		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/2	96	96	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
157		Mureșenii Bârgăului	1.797/1/1	86	86	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
158		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/3	258	258	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
159		Mureșenii Bârgăului	1.804/1/1	385	385	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
160		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/4	503	503	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
161		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/5	32	32	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
162		Tiha Bârgăului	498	123	123	0	Tonea Ioan
163		Tiha Bârgăului	61/1/2 61/1/3	64	64	0	Albu Ioan
164		Mureșenii Bârgăului	1.804/1/2	88	88	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
165		Mureșenii Bârgăului	1.804/1/3	379	379	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
166		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/7	66	66	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
167		Mureșenii Bârgăului	1.807/1/1/1/6	494	494	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
168		Tiha Bârgăului	456	39	39	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
169		Tiha Bârgăului	454	365	365	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
170		Tiha Bârgăului	455	65	65	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
171		Tiha Bârgăului	453	293	293	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
172		Tiha Bârgăului	452	164	164	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
173		Tiha Bârgăului	467	95	95	0	Seretean Marioara
174		Tiha Bârgăului	194/1/1	59	59	0	Ranzes Ioana
175		Mureșenii Bârgăului	302/1	54	54	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
176		Tiha Bârgăului	451	334	334	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
177		Prundu Bârgăului	194/1/3	9	9	0	Codrea Ileana
178		Prundu Bârgăului	450	104	104	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
179		Prundu Bârgăului	194/1/1 194/1/2	1035	1035	0	Codrea Simion
180		Prundu Bârgăului	194/1	430	430	0	Codrea Ileana
181		Prundu Bârgăului	201	289	289	0	Codrea Nicolae
182	Prundu Bârgăului	401/1 401/2	369	369	0	Hogiu Simion	
183	Prundu Bârgăului	201	250	250	0	Codrea Nicolae	
184	Tiha Bârgăului	400/2	368	368	0	Rus Nicolae	
185	Prundu Bârgăului	457	36	36	0	Seretan Dumitru, Seretan Ioana	
186	Tiha Bârgăului	400/1/1	314	314	0	Ranzes Nicolae	
187	Tiha Bârgăului	449	1.302	1.302	0	Consiliul Local al Comunei Bistrița Bârgăului	
188	Tiha Bârgăului	448	489	489	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului	

1	2	3	4	5	6	7	8
189	Bistrița-Năsăud	Tiha Bârgăului	447	319	319	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
190		Tiha Bârgăului	472	287	287	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
191		Tiha Bârgăului	471	638	638	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
192		Tiha Bârgăului	470	139	139	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
193		Tiha Bârgăului	469	393	393	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
194		Tiha Bârgăului	468	240	240	0	Consiliul Local al Comunei Josenii Bârgăului
195		Tiha Bârgăului	467	277	277	0	Consiliul Local al Comunei Josenii Bârgăului
196		Tiha Bârgăului	466	1.884	1.884	0	Consiliul Local al Comunei Josenii Bârgăului
197		Tiha Bârgăului	464	390	390	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
198		Tiha Bârgăului	465	1.111	1.111	0	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului
199		Tiha Bârgăului	309/2/1	34	34	0	Benta Stefanel
200		Tiha Bârgăului	309/1	344	344	0	Pavelean Ioan
201		Tiha Bârgăului	641	148	148	0	Moisan Marioara
202		Tiha Bârgăului	426	86	86	0	Vrajmas Stefan, Racila Toader
203		Tiha Bârgăului	368/1	12	12	0	Ropa Ileana (fosta Sut) Albu Marioara Ropa Florica Eudochia
204		Tiha Bârgăului	312/1/1/2/1	18	18	0	Moisan Ioan, Vrincean Ioan
205		Tiha Bârgăului	1006	41	41	0	Badiu Aurel
206		Tiha Bârgăului	1004	32	32	0	Curean Ion
207		Tiha Bârgăului	342/4/1	1.047	1.047	0	Monda Mariuca
208		Tiha Bârgăului	440	96	96	0	Putura George, Putura Gheorghe, Putura Simion
209		Tiha Bârgăului	4.937/2/5/1	54	54	0	Dodu George
210		Tiha Bârgăului	4.937/2/7/1	34	34	0	Andreica Livia
211		Tiha Bârgăului	4.937/2/8/1	73	73	0	Andreica Ion
212		Tiha Bârgăului	4.923/2./1	47	47	0	Lazurca Ileana
213		Tiha Bârgăului	4.923/2	146	146	0	Burbulea Nastasia
214		Tiha Bârgăului	4.846/3/4/2	77	77	0	Besa Ioan
215		Tiha Bârgăului	4.851/1/b/1/1	198	198	0	Pop Vasile Pop Ileana
216		Tiha Bârgăului	4.923/1	34	34	0	Vrajmas Ioan
217	Tiha Bârgăului	1.221	58	58	0	Balan Valeria, Balan Livius	
218	Tiha Bârgăului	4.924/2	36	36	0	Dologa Vasile	
219	Tiha Bârgăului	378	89	89	0	Timis Ioan	
220	Tiha Bârgăului	422	47	47	0	Damian Maria	
221	Tiha Bârgăului	466	141	141	0	Uta Silvia	
222	Tiha Bârgăului	387	58	58	0	Ilies Mariana	
223	Tiha Bârgăului	395	50	50	0	Pop Nicolae	
224	Tiha Bârgăului	388	211	211	0	Popandron Viorel	
225	Tiha Bârgăului	354/1	163	163	0	Rus Simion Rus Elena	
226	Tiha Bârgăului	4.924/1	163	163	0	Cioanca Gheorghe, Cioanca Felicia	
227	Tiha Bârgăului	4.923/5./2	138	138	0	Ruscau Vasile	
228	Tiha Bârgăului	4.923/2./1	60	60	0	Fliscau Maria	

1	2	3	4	5	6	7	8
229	Bistrița-Năsăud	Tiha Bârgăului	248/2/2/3/4	78	78	0	Bodasca Ion, Bodasca Viorica
230		Tiha Bârgăului	397	238	238	0	Ciotmonda Tudorel
231		Tiha Bârgăului	396	38	38	0	Greco Gheorghe
232		Tiha Bârgăului	382	39	39	0	Bodoasca Nicolae Bodoasca Iolanda
233		Tiha Bârgăului	421	46	46	0	Danila Gheorghe, Danila Maria
234		Tiha Bârgăului	242	148	148	0	Georgita Floarea
235		Tiha Bârgăului	226	28	28	0	Beudean Simion
236		Tiha Bârgăului	271	25	25	0	Curean Marioara
237		Tiha Bârgăului	463	1.593	1.593	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
238		Tiha Bârgăului	462	62	62	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
239		Tiha Bârgăului	596	332	332	0	Monda Vasile, Monda Marioara
240		Tiha Bârgăului	461	471	471	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
241		Tiha Bârgăului	439	170	170	0	Pop Nicolae
242		Tiha Bârgăului	438	567	567	0	Racila Grigore, Racila George, Racila Maria
243		Tiha Bârgăului	5.902/3./1	14	14	0	Pop Niculae, Florea Teodor
244		Tiha Bârgăului	4.893/2/1/1	181	181	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului
245	Tiha Bârgăului	4.899/1	87	87	0	Mănăstirea Piatra Fântânele	
246	Tiha Bârgăului	4.893/2./1	346	346	0	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului	
		TOTAL:	23.877	23.877	0		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea unor măsuri în vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE

În scopul asigurării aplicării în România a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE,

în temeiul prevederilor art. 108 și ale art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca organism responsabil cu supravegherea respectării de către contractanții de transport aerian a prevederilor art. 10—12 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 344 din 27 decembrie 2005.

(2) Ministerul Transporturilor va sprijini și va asista Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în exercitarea atribuțiilor ce îi revin acesteia potrivit alin. (1).

Art. 2. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) neinformarea pasagerilor de către contractantul de transport aerian, potrivit cerințelor prevăzute la art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005, cu amendă de la 300 lei la 500 lei;

b) neacordarea de către un contractant de transport aerian a drepturilor prevăzute la art. 12 din Regulamentul (CE)

nr. 2.111/2005 unui pasager îndreptăţit să beneficieze de respectivele drepturi, cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei.

Art. 3. — (1) Sancţiunile prevăzute la art. 2 se aplică contractantului de transport aerian, individual, pentru fiecare pasager pentru care se constată nerespectarea obligaţiilor ce revin contractantului de transport aerian potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005.

(2) Constatarea contravenţiilor prevăzute la art. 2 şi aplicarea sancţiunilor se fac, cu respectarea dispoziţiilor legale în vigoare, de către reprezentanţii împuterniciţi ai Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor.

(3) Contravenţiilor prevăzute la art. 2 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 4. — Dispoziţiile prezentei hotărâri nu afectează drepturile pasagerilor care cad sub incidenţa Ordonanţei Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 631/2001, republicată, şi a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.299/89 din 24 iulie 1989 privind codul de conduită pentru sistemele de rezervare computerizate, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 220 din 29 iulie 1989, cu amendamentele ulterioare.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor comunică Comisiei Europene informaţiile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3) şi la art. 6 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005.

Art. 6. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzaşu,
secretar de stat

Preşedintele Autorităţii Naţionale
pentru Protecţia Consumatorilor,
Dan Vlaicu

Departamentul pentru Afaceri Europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

p. Ministrul economiei şi finanţelor,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

Bucureşti, 7 august 2007.
Nr. 927.

ACTE ALE CURŢII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECŢIA a III-a

HOTĂRÂREA din 7 aprilie 2005

în Cauza Dragne şi alţii împotriva României

(Cererea nr. 78.047/01)

Strasbourg

În Cauza Dragne şi alţii împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secţia a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B. M. Zupančič, preşedinte, J. Hedigan, C. Bîrsan, doamnele M. Tsatsa-Nikolovska, A. Gyulumyan, R. Jaeger, M. E. Myjer, judecători, şi domnul V. Berger, grefier de secţie,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 17 martie 2005,
pronunţă următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 78.047/01) îndreptată împotriva României, prin care 6 cetăţeni ai acestui stat, doamnele Filofteia Dragne, Smaranda Branescu, Smaranda Matei, Maria Neagoe şi Iulia Orban şi domnul Vasile Galbeneanu (*reclamantii*), au sesizat Curtea la data de 8 decembrie 2000 în temeiul art. 34 din Convenţia pentru

apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (*Convenţia*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de domnul B. Aurescu, agent al Guvernului, apoi de doamna R. Rizoiu, care l-a înlocuit în funcţie.

3. La data de 24 octombrie 2003, Curtea (Secția a II-a) a hotărât să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 alin. 3, aceasta a hotărât să analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.

4. La data de 1 noiembrie 2004, Curtea a modificat compoziția secțiilor sale (art. 25 alin. 1 din Regulament).

Prezenta cauză a fost atribuită Secției a III-a astfel remaniată (art. 52 alin. 1).

5. La data de 10 decembrie 2004, Curtea a apreciat că nu se impune admiterea cererii Guvernului de a analiza separat admisibilitatea și fondul cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

6. Reclamanții, frați și surori, s-au născut respectiv în 1940, 1942, 1947, 1933, 1938 și 1936 și locuiesc la Pitești (primii 2), la Voinești, Câmpulung Muscel, Movileni, respectiv la Călimănești.

7. Prin Hotărârea definitivă din 28 iunie 1995, Tribunalul Olt a admis acțiunea formulată de reclamanți împotriva Comisiei județene Olt pentru aplicarea Legii nr. 18/1991 (*Comisia județeană și Legea nr. 18*) și a dispus reconstituirea dreptului lor de proprietate asupra unui teren de 33,5 hectare, moștenit de la tatăl lor, aflat în intravilanul comunei Movileni.

8. Din cauza neexecutării acestei sentințe, reclamanții au chemat în judecată Comisia locală Movileni pentru aplicarea Legii nr. 18 (*Comisia*) în fața Tribunalului Olt pentru a fi obligată la punerea lor în posesia terenului, așa cum prevedea această lege.

Prin Hotărârea din 8 ianuarie 1996, instanța le-a admis acțiunea și, întemeindu-se pe Hotărârea din 28 iunie 1995, a dispus ca respectiva comisie să îi pună pe reclamanți în posesie asupra terenului lor. Instanța a respins cererea reclamanților de acordare de despăgubiri, pe motiv că ar fi trebuit să fie formulată în fața instanțelor de contencios administrativ, conform Legii nr. 29/1990.

Această hotărâre a fost menținută printr-o decizie definitivă a Curții de Apel Craiova, la data de 21 august 1996.

9. Ulterior, reclamanții au introdus o acțiune pentru acordare de daune-interese în contradictoriu cu Comisia, pentru a obține reparație pentru prejudiciul cauzat de imposibilitatea de a cultiva terenul în perioada 1996—1997.

10. Printr-o hotărâre din 10 noiembrie 1997, rămasă definitivă la data de 5 martie 1998, Tribunalul Olt a admis acțiunea reclamanților și a obligat Comisia la plata sumei de 97.762.535 ROL cu titlu de daune-interese, precum și la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 150.000 ROL.

11. Reclamanții au solicitat executorului judecătoresc să îi asiste în vederea executării silite a hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea lor. Executorul le-a respins cererile și i-a sfătuit să formuleze o nouă acțiune împotriva persoanelor responsabile de neexecutare.

12. În urma adreselor trimise de reclamanți diferitelor autorități, Avocatul Poporului i-a informat, la data de 8 noiembrie 2000, că Comisia și-a motivat refuzul de a executa hotărârile prin faptul că terenul atribuit de către instanțe reclamanților nu corespundea mențiunilor din cartea funciară și că, în orice caz, ea nu mai deținea terenuri disponibile în intravilanul comunei pentru a executa respectivele hotărâri.

13. Prin Hotărârea din 26 mai 2003, Comisia județeană a dispus reconstituirea dreptului de proprietate al reclamanților, în vederea executării Hotărârii din 28 iunie 1995.

Cu toate acestea, prin Adresa din 10 septembrie 2003, Comisia i-a informat pe reclamanți că nu putea executa hotărârea Comisiei județene și nici Hotărârea din 28 iunie 1995, deoarece nu mai deținea terenuri disponibile în intravilanul comunei.

14. Din informațiile furnizate de părți reiese că hotărârile pronunțate de instanțe nu au fost încă executate.

II. Dreptul intern relevant

15. Reglementarea internă relevantă, și anume extrasele din Codul civil și din Codul de procedură civilă, precum și cele din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești figurează în Decizia *Roman și Hogeș împotriva României* (nr. 62.959/00, 31 august 2004).

Extrasele relevante din Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar și din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea Legii nr. 18/1991 sunt menționate în Cauza *Sabin Popescu împotriva României* (nr. 48.102/99, §§ 42—46, 2 martie 2004).

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 alin. 1 din Convenție

16. Reclamanții pretind că neexecutarea de către administrație a hotărârilor judecătorești rămase definitive, pronunțate în favoarea lor, le-a încălcat dreptul de acces la instanță, prevăzut la art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede:

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)”

A. Asupra admisibilității

17. Curtea reamintește încă de la început că pretinsa încălcare a dreptului de acces la instanță constă într-o situație continuă ce nu va lua sfârșit decât la data la care hotărârea judecătorească rămasă definitivă va fi executată. Prin urmare, termenul de 6 luni prevăzut de art. 35 alin. 1 din Convenție nu începe să curgă decât de la data la care această situație continuă va lua sfârșit (*Sabin Popescu*, citată mai sus, § 50). Atât timp cât

hotărârile definitive rămân neexecutate, în cauza de față nu se poate pune problema respectării termenului de 6 luni.

18. În plus, Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. De asemenea, Curtea arată că el nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, acesta va fi declarat admisibil.

B. Asupra fondului

19. Guvernul afirmă că executarea în natură a hotărârilor judecătorești ce dispun punerea în posesie a reclamanților se lovește de o imposibilitate obiectivă, având în vedere faptul că nu există terenuri disponibile pe teritoriul comunei Movileni care să poată fi atribuite reclamanților.

Guvernul consideră că circumstanțele cauzei nu sunt comparabile cu situația din Cauza *Jasiuniene împotriva Lituaniei* (nr. 41.510/98, 6 martie 2003), în care Curtea a concluzionat că a avut loc încălcarea art. 6 din Convenție din cauza neexecutării

unei hotărâri judecătorești care obliga autoritățile fie să îi acorde reclamantei un teren, fie să îi acorde o sumă cu titlu de reparație. Guvernul reamintește că hotărârile neexecutate în prezenta cauză nu au prevăzut soluții alternative punerii în posesie, printre altele plata unei reparații, și arată că o asemenea alternativă nici măcar nu era prevăzută de legea română la data faptelor cauzei.

20. Fiind vorba despre o obligație ce necesită intervenția personală a debitorului, reclamanții ar fi trebuit să ceară instanței să oblige Comisia la plata unor daune cominatorii sau a unei amenzi civile, pentru a o determina să execute hotărârea, sau, în caz de imposibilitate de executare, să o oblige la plata unor daune-interese.

21. În orice caz, în opinia Guvernului, art. 6 alin. 1 din Convenție nu prevede obligația statelor de a executa orice hotărâre cu caracter civil, oricare ar fi ea și oricare ar fi circumstanțele. Guvernul citează în acest sens opinia disidentă a doamnei Thomassen din Cauza *Ruianu împotriva României* (nr. 34.647/97, 17 iunie 2003).

22. În sfârșit, cu privire la Hotărârea din 10 noiembrie 1997, Guvernul apreciază că reclamanții ar fi trebuit să ceară plata unor daune-interese prin intermediul executorului judecătoresc.

23. Reclamanții contestă argumentele Guvernului.

24. Curtea reamintește că executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de la care instanță ar emana, trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 din Convenție. Dreptul de acces la instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul uneia dintre părți (*Immobiliare Saffi împotriva Italiei* [MC], nr. 22.774/93, § 63, CEDO 1999-V).

25. În cauza de față, reclamanții au obținut hotărâri judecătorești definitive care au dispus executarea de către autorități a unor acțiuni specifice. Nu s-a contestat faptul că aceste hotărâri nu au fost nici executate, nici anulate sau modificate în urma exercitării unei căi de atac prevăzute de legea internă. Mai mult, motivele pe care administrația le-ar fi putut invoca pentru a justifica o imposibilitate obiectivă de executare nu au fost aduse niciodată la cunoștința reclamanților prin intermediul unei hotărâri administrative formale (*Sabin Popescu*, citată mai sus, § 72).

Adresa trimisă la data de 8 noiembrie 2000 de către Avocatul Poporului nu putea acoperi lipsa unei asemenea hotărâri administrative, având în vedere că nici măcar nu era vorba despre un act administrativ care să emane de la autoritatea în cauză, adică de la Comisie.

Adresa trimisă la data de 10 septembrie 2003 de către Comise nu satisface nici ea cerințele descrise mai sus. Astfel, ea contravenea Hotărârii Comisiei județene din 26 mai 2003, care confirmase încă o dată Hotărârea din 28 iunie 1995. Or, această adresă nu putea înlocui o hotărâre administrativă formală. În plus, Comisia nu avea puterea conferită de o lege de a anula sau modifica, pe această cale, drepturile conferite reclamanților.

26. Curtea admite, împreună cu Guvernul, că dreptul de acces la instanță nu poate obliga un stat să execute fiecare hotărâre cu caracter civil, oricare ar fi ea și oricare ar fi circumstanțele (*Sanglier împotriva Franței*, nr. 50.342/99, § 39, 27 mai 2003). Cu toate acestea, Curtea observă că autoritatea în cauză face parte din administrație, care constituie un element

al statului de drept, interesul său identificându-se cu cel al unei bune administrări a justiției. Or, dacă administrația refuză sau omite de a se conforma ori dacă întârzie să o facă, garanțiile art. 6 din Convenție de care a beneficiat justițiabilul în faza judiciară a procedurii își pierd întreaga rațiune de a fi (*Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 19 martie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II, p. 510–511, § 41).

27. În plus, este inoportun să i se ceară unui individ care a obținut o creanță împotriva statului la capătul unei proceduri judiciare să se implice ulterior într-o procedură de executare silită pentru a obține reparație (*Metaxas împotriva Greciei*, nr. 8.415/02, § 19, 27 mai 2004).

În orice caz, Curtea a afirmat deja că acele căi de recurs sugerate de Guvern, și anume cererea de acordare de daune cominatorii, de amendă penală sau de daune-interese, sunt mijloace indirecte de a obține executarea hotărârii definitive, nefiind așadar capabile să remedieze direct pretinsa încălcare (*Roman și Hogeia*, citată mai sus). Reclamanții nu puteau așadar să fie obligați să le folosească pentru a obține executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză.

Prin urmare, din partea reclamanților nu era necesar niciun demers în ceea ce privește executarea silită a hotărârilor definitive ce dispuneau punerea lor în posesie.

Din aceleași motive, Curtea nu împărtășește nici poziția Guvernului conform căreia reclamanții ar fi trebuit să ceară executarea silită a hotărârilor judecătorești prin intermediul executorului judecătoresc, în ceea ce privește plata daunelor-interese dispusă la data de 10 noiembrie 1997.

28. În lumina celor de mai sus, Curtea respinge argumentul Guvernului în ceea ce privește diferența dintre prezenta cauză și Cauza *Jasiuniene*, citată mai sus. Ea reamintește că în cele două cauze obligația de a executa aparținea administrației și că hotărârile neexecutate sunt încă valabile și că nu au fost ulterior modificate sau anulate de către autoritățile competente (*Jasiuniene*, citată mai sus, §§ 28 și 30, și paragrafele 24 și 26 de mai sus).

29. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a concluziona că, în prezenta cauză, refuzând să execute hotărârile judecătorești definitive ce dispuneau punerea în posesie a reclamanților și plata de daune-interese în beneficiul acestora, autoritățile naționale i-au privat de accesul efectiv la instanță.

30. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1

31. Reclamanții susțin încălcarea dreptului lor de proprietate din cauza neexecutării hotărârilor definitive pronunțate în favoarea lor de către instanțele interne. Ei invocă art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

32. Curtea arată că acest capăt de cerere este legat de capătul de cerere formulat în baza art. 6 alin. 1 din Convenție și trebuie, așadar, declarat de asemenea admisibil.

B. Asupra fondului

33. Guvernul arată că hotărârile judecătorești respective nu au creat în patrimoniul reclamanților niciun drept de proprietate, nicio creanță constituită. În cel mai bun caz, ele sunt de natură a crea în beneficiul reclamanților o „speranță” de a-și vedea reconstituit dreptul de proprietate asupra terenului. Guvernul invocă hotărârile *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, § 70, CEDO 1999-VII) și *Pressos Compania Naviera S. A. și alții împotriva Belgiei* (Hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 20–21, § 29).

În opinia Guvernului, Hotărârea din 28 iunie 1995 nu le conferă reclamanților un drept de proprietate. Ea nu face altceva decât să dispună obligarea Comisiei la eliberarea unui titlu de proprietate pentru un teren de 33,5 hectare, al cărui amplasament nu este stabilit de către instanță. În consecință, creanța reclamanților are un caracter incert.

În ceea ce privește Hotărârea din 10 noiembrie 1997, Guvernul reamintește că reclamanții ar fi trebuit să recurgă la executarea sa silită prin intermediul unui executor judecătoresc.

34. În orice caz, atingerea adusă speranței reclamanților de a li se reconstitui dreptul de proprietate, din cauza imposibilității executării unei hotărâri definitive, se justifică în lumina jurisprudenței Curții referitoare la art. 1 din Protocolul nr. 1. Astfel, ingerința este prevăzută de Legea nr. 18, care îndeplinește cerințele de accesibilitate și previzibilitate cerute de Convenție.

35. Mai mult, Guvernul arată că nu mai există teren disponibil în perimetrul comunei Movileni pentru a pune reclamanții în posesie. În aceste condiții, aceștia ar fi trebuit să formuleze o nouă acțiune împotriva comisiei locale a comunei vecine.

În plus, în opinia Guvernului, reclamanții au respins propunerile Comisiei de acordare de despăgubiri.

Pentru aceste motive, Guvernul consideră că ingerința în drepturile reclamanților a fost proporțională din punctul de vedere al interesului general (*Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, Hotărârea din 23 septembrie 1982, seria A nr. 52, p. 26, § 69).

36. Curtea reamintește că un reclamant nu poate pretinde o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 decât în măsura în care hotărârile pe care acesta le incriminează se referă la „bunurile” sale în sensul acestei dispoziții. Noțiunea de „bunuri” poate cuprinde atât „bunurile actuale”, cât și valorile patrimoniale, inclusiv creanțele, în virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate (*Kopecky împotriva Slovaciei* [MC], nr. 44.912/98, § 35, 28 septembrie 2004). Curtea a afirmat deja că o creanță poate fi considerată ca „valoare patrimonială” dacă are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu atunci când este confirmată printr-o jurisprudență bine stabilită a instanțelor (*Kopecky*, citată mai sus, § 48). Mai mult, Curtea a apreciat că întrebarea dacă, în contextul procedurii incriminate, reclamantul putea pretinde o „speranță legitimă” de a obține exercitarea efectivă a dreptului asupra bunului său (*Kopecky*, citată mai sus, § 42) poate avea o anumită relevanță în această privință.

37. Or, în cauza de față, instanțele au dispus reconstituirea dreptului de proprietate al reclamanților asupra unui teren de 33,5 hectare (Hotărârea din 28 iunie 1995) și apoi au obligat Comisia să pună reclamanții în posesie asupra terenului respectiv, așa cum prevede Legea nr. 18 (Hotărârea din 8 ianuarie 1996). Legislația națională reglementează procedura prin care Comisia îi pune pe cei interesați în posesie asupra terenurilor respective și emite titlurile de proprietate aferente. Rezultă că, în cauză, cele două hotărâri judecătorești au creat, în cazul reclamanților, speranța legitimă de a fi efectiv puși în posesie asupra terenului lor și că astfel „creanța” lor este suficient de bine stabilită încât să constituie o „valoare patrimonială” care atrage după sine aplicarea garanțiilor art. 1 din Protocolul nr. 1.

38. Ca atare, reclamanții au „un bun” în sensul art. 1 menționat mai sus.

39. Curtea observă că nu se contestă faptul că în cauză a avut loc o ingerință în dreptul de proprietate al reclamanților. Ea reamintește că, refuzând să execute hotărârile definitive, autoritățile naționale i-au privat pe reclamanți de exercitarea dreptului lor de proprietate asupra terenului fără a le da vreo justificare pentru această ingerință (*Sabin Popescu*, citată mai sus, § 81, și paragraful 25 de mai sus). În aceste condiții, dat fiind faptul că reclamanții nu au fost informați într-un mod care să satisfacă cerințele Convenției despre această imposibilitate de executare, Curtea nu poate admite argumentul Guvernului conform căruia, după ce au luat la cunoștință despre faptul că respectiva comisie din Movileni nu mai deținea terenuri disponibile, reclamanții ar fi trebuit să introducă o acțiune împotriva comisiei locale a comunei vecine.

40. În sfârșit, Curtea constată că Guvernul nu și-a detaliat afirmațiile în ceea ce privește o eventuală propunere de reparație din partea Comisiei, care ar fi fost respinsă de reclamanți.

41. Prin urmare, Guvernul nu a oferit nicio justificare valabilă pentru ingerința cauzată de neexecutarea hotărârilor judecătorești pronunțate în speță; ea a fost așadar arbitrară și a încălcat principiul legalității. O asemenea concluzie face inutilă verificarea menținerii unui just echilibru între cerințele de interes general ale comunității și imperativele apărării drepturilor individuale ale reclamanților (*Metaxas*, citată mai sus, § 31).

42. În ceea ce privește plata daunelor-interese stabilite prin Hotărârea din 10 noiembrie 1997, Curtea reamintește că nici ea nu este de acord cu argumentul Guvernului, conform căruia reclamanții ar fi trebuit să ceară executarea silită prin intermediul unui executor judecătoresc (paragraful 22 de mai sus).

Această sumă, deși stabilită în mod definitiv de către instanțe, nu a fost încă plătită reclamanților.

43. Prin urmare, în lumina celor de mai sus, Curtea apreciază că în cauză a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

44. Conform prevederilor art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

45. Reclamanții solicită în primul rând punerea în posesie asupra terenului de 33,5 hectare, așa cum au dispus hotărârile definitive pronunțate în cauză.

De asemenea, ei cer plata daunelor-interese reactualizate, dispuse prin Hotărârea din 10 noiembrie 1997, evaluate la 4.756.098.400 ROL, pentru prejudiciul material și moral pe care l-au suferit.

46. Bazându-se pe concluziile unei expertize efectuate în cauză, Guvernul consideră că valoarea reală a daunelor-interese, reactualizate ținând seama de inflație, este de 481.871.535 ROL. În baza aceleiași expertize, Guvernul apreciază că valoarea de piață a terenului este de 234.500.000 ROL. În fine, acesta subliniază că autoritățile își continuă demersurile pentru a găsi o soluție pentru punerea reclamanților în posesie asupra terenului.

47. Curtea apreciază că aplicarea art. 41 din Convenție în această privință nu se află în stare de judecată, astfel că ea trebuie amânată ținând seama și de eventualitatea unui acord

între statul pârât și reclamanți (art. 75 alin. 1 și 4 din Regulamentul Curții).

B. Cheltuieli de judecată

48. Reclamanții solicită, de asemenea, 810.825 ROL cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în fața instanțelor interne, reprezentând reactualizarea, ținând cont de inflație, a sumei de 150.000 ROL acordate cu acest titlu prin Hotărârea din 10 noiembrie 1997. Ei nu solicită restituirea cheltuielilor de judecată în fața Curții.

49. Guvernul nu se opune ca suma de 150.000 ROL, reactualizată, să li se plătească reclamanților cu acest titlu.

50. Ținând seama de elementele de care dispune și de criteriile mai sus menționate, Curtea apreciază ca rezonabilă suma de 20 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată suportate deja în procedura națională și o acordă reclamanților.

C. Dobânzi moratorii

51. Curtea consideră adecvat ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA

1. declară, în unanimitate, cererea admisibilă;
 2. hotărăște, cu șase voturi la unu, că a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție;
 3. hotărăște, cu șase voturi la unu, că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;
 4. hotărăște, în unanimitate, că problema aplicării art. 41 din Convenție nu se află în stare de judecată în ceea ce privește stabilirea reparației pentru încălcările constatate în cauză;
 - prin urmare,
 - a) o rezervă în întregime;
 - b) invită Guvernul și reclamanții să-i transmită în scris, în termen de cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform art. 44 alin. 2 din Convenție, observațiile lor asupra acestei chestiuni și, în special, să-i aducă la cunoștință orice acord la care au ajuns;
 - c) rezervă procedura ulterioară și delegă președintelui camerei sarcina de a o stabili, în caz de nevoie;
 5. hotărăște, în unanimitate,
 - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform art. 44 alin. 2 din Convenție, suma de 20 EUR (douăzeci euro) cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în fața instanțelor interne, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;
 - b) că, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă va fi majorată cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale.
- Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 7 aprilie 2005, în conformitate cu art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Președinte,
Boșțjan M. Zupančič

Grefier,
Vincent Berger

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

